S Eculares. ¶ Diuidi non poteſt: quia clauditur vnico cōtextu. Do. Fuit tracta ḋ ſi. decreta. extra
Ad. uagantis que incipiebat: quia ⁊ cōtingit. (Jo. mo. alle. extraua. ꝙ ſit graue. quā nō vidi. ſʒ veritas eſt ꝙ ille. ṽ. quia vero. erat ꝑ decre. quia nōnulli. ⁊. de immu. eccle. ⁊ vt ibi dixi in prin. iſta fuit vij. ⁊ vltima ꝓuiſio quā ibi fecerat Alex. q̄rtꝰ. Jo. an.)
a ¶ Nulla. ob ſequendi eñ eſt eis neceſſitas nō auctas imperādi. xcvj. di. c. j. ḋ ꝯſti. eccleſia. ⁊ ḋ re. eccle. nō alie. cū laici. cū ſimi.
b ¶ Eccleſiaſticas. etiam ſi ordinē clericalē nō habeāt: vt religioſi ⁊ cōuerſi. xij. q. j. duo ſunt.
Ad. (de clericis ꝯiugatis ſecus. dūmodo nō fiat di ſtrictio in pſona. ⁊. de cle. cōiuga. c. vno. Jo. an.
c ¶ Eis. ſecularibꝰ iudicibus
d ¶ Earū. pſonarū eccl'iaſticarū. e ¶ Dānabili. q2 eſt hoc ꝯ eccleſiaſticā libertatē. ⁊. de immu. ec. c. vl. ⁊ penul.

s. e. ti. cū ſit. (fa. ꝙ no. de purga. ca. nos inter. Jo. an.) Ad.
m ¶ Premiſſa. que ſemꝑ cenſurā habet p̄cedere. xij. q. ij. indigne. xxiiij. q. iij. de illicita. de ſen. excō. ſacro.
n ¶ Tenet. ex tribus tenebat: de iure cōi: ⁊ pacto: ⁊ vinculo iuramēti. ex vltimo corā eccleſia cōuenit: vt h̄ vides. (adiectio igitur iuramenti mutat forū. ſicut ⁊ quandoqꝫ validat contractū. s. e. li. ḋ pac. ꝙuis. ⁊. de iure iurā. licet. quandoqꝫ nil operat. ⁊. de reg. iur. nō eſt ſm Joh. mo. et Archi. ꝗ ambo ſic ad litterā loquunt. ⁊ fa. ꝙ poſt Hoſtiē. ſcripſi de or. cog. tuam. ſuꝑ vlt. glo. Jo. an.) Ad. Ad.

reſpondere: eccleſiaſticā exercere cenſuram. Bonifacius. viij. **Judex ſecularis qui vult clericum compellere ad debita etiam liquida ſoluenda per eccleſiaſticū iudicem deſiſtere compellat. Jo. an.**

S Eculares iudi- **ca. II**
a ces: qui (licet ipſis nulla cōpetat iuriſdictio in hac
b parte) pſonas eccleſiaſticas ad ſoluendū debita: ſuꝑ qui
c d bus corā eis ꝯtra ipſas earum exhibent littere: vel ꝓ
e batiōes alie inducunt: dam
f nabili p̄ſumptione cōpellūt a temeritate huiuſmodi: per locorū ordinarios: cēſura ec
g cleſiaſtica decernimꝰ compeſcendos. Idē. **Ratione iuramenti laicus vt illud ſeruet corā iudice eccl'iaſtico cōuenit. Jo. an. ca. III**
h Q Uam. C. laicus ꝓ q̄ ſoluiſti certā pecunie q̄ntitatem in qua pro eo te fideiuſſorio
i nomine obligaueras: te ſer
k uare recuſet indemnē: cōtra iuramentum a ſe preſtitum temere veniēdo. ¶ Ipſum corā eccleſiaſtico iudice: ad cu
l ius forum ratione iuramenti cauſe h̄mōi cognitio noſcit ꝑtinere: de iure poteris conuenire. ¶ Ut ipſum monitio
m ne premiſſa: per cenſuram eccleſiaſticam: ꝙ te ſuper pre
n dictis (vt tenetur) ſeruet indemnē: preuia ratione compellat. **De litis conteſtatione.** Innoce. iiij. in concilio Lugdunē. **Peremptoria lite cōteſt. nō īpedit niſi ſit de re ſemel finita. Jo. an. ca. I**
o E Xceptionis ꝑem
p ptorie ſeu defenſionis cuiuſlibet p̄ncipalis cognitionem negocij contingentis:
q ante litem conteſtatam obie
r ctus. ¶ (Niſi ḋ re iudicata
s t tranſacta ſeu finita excipiat

E Xceptionis ꝑemptorie. ¶ Ponit regulā in cuiꝰ vētre exceptionē inſerit ibi: Niſi. quā regulam exaggerat. ibi: Licet. ſm Jo. mo. Et incipe cōſtructū ibi obiectꝰ. Jo. an. Diuiſio
o ¶ Peremptorie. de peremptorijs ⁊ dilatorijs dic vt no. s. de excep. c. exceptionē. in prima glo. Et eſt ꝑemptoria que intentionē agentis ꝑimit: vt pactū de ꝑpetuo nō petendo: ⁊ exceptio doli mali: ⁊ iuramentū de non agēdo vl' accuſando. ff. ḋ excep. l. j. ⁊. iij. s. ḋ ac. veniēs. Peremptoria q̄
p ¶ Defenſionis. differētiā facit inter exceptionē et defenſionē. pactū eñ de nō petēdo ſiue iuramētū ipſo iure tollit naturalē obligationē ſicut numeratio: ſʒ nō ciuilē ipō iure. ſed oꝑe exceptiōis illā elidit. ff. de ſolu. ſtichū. § naturalis. inſti. ḋ excep. § p̄terea. Defenſiōes ꝓprie dicūt q̄ ipſo iure actiōes tollūt: vt ſolutio: acceptilatio: q2 ſolutione eiꝰ qḋ debet ⁊ acceptilatione ois obligatio tollit. inſti. qui. mo. ob. tol. in princi. ⁊ § itēʒ ꝑ acceptilationē. Itē renūciatio dici pōt defenſio: ḋ renū. ſuꝑ h̄. vij. q. j. ꝙ periculoſum. de elec. cū inter. h̄mōi eñ defenſiones nō ꝓprie dicunt exceptiōes cum nō excludant actionē: q2 nulla eſt ibi actio. ff. de excep. l. ij. licet large exceptiones dicunt q2 excludūt agentem ſm Ber. (de hoc plenius in Specu. de excep. § j. Jo. an.) Differentia exceptio defenſio
q ¶ Obiectus: Id eſt obiectio. (Innocē. exponit. id eſt exceptio ꝑemptoria. Sed nō placet pōderato conſtructu. Johā. an.) Ad.
r ¶ Judicata. C. de re iudi. l. vlti.
s ¶ Tranſacta. C. de tranſac. cauſas. (et. ff. de cōdi. inde. eleganter. § ſi quis poſt. vbi glo. alle. hanc decre. Joh. an.) Ad.
t ¶ Finita. ſufficiebat hoc dicere ꝙ omnia cōp̄hendit vt dixi in prin. (require materiā huius glo. ple. in Specu. de excepti. § dicto. in vlti. char. per totum. quoꝝ aliqua hic pſequit Archidi. Jo. an.) Ad.

Ad. f ¶ Cōpellūt. de facto: (forte capitis pignoribꝰ vel facias ipōꝝ bonis. ſi diſtringerēt pſonaliter locus eſſet pene. c. ſi q̄s ſuadēte. xvij. q. iiij. Jo. an.) ⁊ eſt hoc
Ad. cōtra Boñ. ꝗ haberēt (id eſt habeāt tpe huiꝰ glo. ſʒ poſt traditū. ſ. ꝑ ciues regimen ciuitatis dñs Hoſti. ſublatū fuit illud ſtatutū. Jo. an.) ſtatutū ꝙ ois cōtractꝰ factus cū rectore eccleſie valeat ⁊ ꝙ ptās teneat illud executioni mandare. g ¶ Cōpeſcēdos. cōcor. ⁊. de iure iurā. c. licet. de exceptione. c. ij. de ſen. excō. decernimus.

Diuiſio Q Uam. C. laicus. ¶ Iſtud. c. poteſt diuidi in tres partes licet Jo. an. nō diuidat. In prima ponit cōſultatio. In ſcḋa reſpōſio. ibi: Ipſum. In tertia inſtruit iudicē. ibi: Ut ipſum. Do. Tracta fuit hec decre. de extrauagāti Clemētis q̄ incipiebat: Sua nobis. nobilis vir Henricus. e. ti. Jo. an. h ¶ Soluiſti. an fideiuſſor ꝗ ſoluit vſuras illas a debitore repetat: dic vt
Ad. no. s. ḋ fideiuſ. c. iij. (plenꝰ in queſtiōe quā diſputaui. vide ſuꝑ regula damnū. ⁊. de regu. iur. Jo. an.) ⁊ ante ſolutionē agit fideiuſſor ꝯ debitorē: vt ipſum a fideiuſſione abſoluat in caſibus. s. de fideiuſ. c. vl. ⁊ c. cōſtitutus. i ¶ Obligaueras. olim erat in optione creditoris quē vellet cōuenire debitorē vel fideiuſſorē: hodie nō: qḋ dic vt. s. de fideiuſ. c. ij. in prima glo. k ¶ Indemnē. ⁊ ſic ſentiebat dānū vñ p̄miū merebat: qḋ eſſe nō debet. s. de fideiuſ. c. ij. vbi de hoc. l ¶ Juramēti. xxij. q. j. c. vl. s. de iudi. nouit. ver. poſtremo. de elec. venerabilē ⁊ idē in alijs criminibꝰ eccleſiaſticis q̄ no.

⁊ ꝙ dicit iudicata. dic ſm Ber. ab eo cui iudicādi ius
fuit. (ff. de re iudi. l. iiij. §. cōdemnatus. ff. de pe. vel rei Ad.
§. fi. ff. de bo. poſ. nō putaui. §. nō queuis. vnde ſi non
fuit iudex nō tenuit eius ſententia. de iudi. at ſi clerici.
cū concor. Idem ſi erat excōmunicatꝰ vel ſciſmaticus

a litigator) litis conteſtationē
b non impediat nec retardet.
c ¶ Licet dicat obiector ꝙ re
d ſcriptum non fuiſſet obten/
tum: ſi que ſunt impetranti
e oppoſita: fuiſſent expoſita de
leganti. Bonifacius. viij.

nō habens gra/
tiam ſedis apo/
ſtolice. de of. or/
di. ꝙ ſedem. de
elec. quia dilligē/
tia. de hereti. ex/
cōicamus. §. cre/
dentes. de ſen. ex
cō. nouerit. de ex
cōicato tū dic vt
dixi ſ re iudi. ad
ꝓbandū. de quo
hic Archi. Item requirit ꝙ iudicatum ſit ſeruato iu/
ris ordine. alias ſecus. ij. q. vj. §. diffinitiua. vbi ergo
lata eſt ſententia a ſuo iudice non impedito ⁊ iudicia/
rio ordine obſeruato procedit ꝙ hic dicit etiam ſi con/
tra ius litigatoris lata fuerit. ex quo nō appellauit. ſ.
de re iudi. cum inter. Johan. an.) tranſacta bona fide
vt tranſactio teneat. ff. de pac. tres fratres. finita per cō
Ad. ſenſum vel longo ſilentio. (non intelligas de p̄ſcriptio
ne licet Hoſti. hic contra et male: vt patet. C. de p̄ſcr. p.
long. temp. l. emptor. et vide in Spe. predicta char. ✝.
ſed certe. vbi dicit Guil. ꝙ curia romana hoc non reci
pit ꝙ p̄ſcriptio ante lit. conteſta. poſſit opponi. quidā
dicunt ſilentiū emologationis arbitrij ex quo paratur
actio et exceptio. C. de arbi. cum antea. de hoc. ſ. de ar/
bi. per tuas. Alij dicūt ſilentium illius qui appellaue/
rat a ſententia quā appellationē deſeruit ſilēdo vel nō
proſequendo: ſed iſtud cadit in primam exceptionem.
ſcilicet de re iudicata. Jo. an.) Et ſumpta fuerunt hec
Ad. verba (que ponit glo. dicebat autem Johā. mo. Iudi/
cata efficaciter tranſacta firmiter finita irretractabili/
ter. Jo. an.) ff. ad ſe. con. tertul. l. j. §. vl. ff. de ver. ſigni.
tranſacta. ⁊ l. ſequen. ⁊ ꝙ dixi finita conſenſu poteſt in
telligi ꝑ iuramētum delatū a parte parti: quia tale iu
ramentum maiorem habet auctoritatē q̄ȝ res iudicata
ff. de iureiuran. l. ij. ſ. de iureiuran. ⁊ ſi chriſtus. ibi om
nis controuerſie ⁊c̄. ⁊ poſt tale iuramentum nihil eſt
querendum. ff. e. non erit. §. dato. ad hoc de accu. veni/
ens. merito ergo iſta cōteſtationē impediūt. obligatio
em̄ ſemel extincta ⁊c̄. ff. de ſolu. qui res. §. aream. de cō/
ſe. diſt. iiij. queris. C. de remiſ. pig. cum ex cauſa. nec in/
tendit papa lites ſopitas per ſua ſuſcitare reſcripta. ſ.
de reſcrip. nōnulli. ⁊ reſcriptū impetratū tacito de re iu
dicata a qua nō eſt appellatū non tenet. C. ſen. reſcin.
nō poſ. l. impetrata. ⁊ ꝑ trāſac. a lite recedit. C. de trāſ/
ac. fratris tui. ⁊ l. cauſas. de trāſac. c. j. Item ſi per iuſ/
iurandum vt dictum eſt finitum ſit negocium reſtaura
ri non debet: ideo iſta litis cōteſta. impediunt. Sꝫ po/
ne dicit ꝙ ſententia non tenuit: puta quia iudex nō fu
it qui eam tulit: vel ꝙ tranſactio dolo facta fuit: vel nō
fuit iure finitum negocium nūquid audiēdus eſt? Et
dic ꝙ ſic ſm Ber. vt patet per p̄dictas leges. ff. ad ter
tul. l. j. in fi. ff. de verbo. ſig. tranſacta. quia p̄iudicialia
ſunt iſta ⁊ prius tractanda. de ordi. cogni. tuam. Sed
pone oppoſita eſt res iudi. vel tranſactio. vel ꝙ finita
eſt res ⁊ de hoc bene conſtat quomodo ꝓnūciabit iu/
dex ſuper principali non poteſt ꝓnūciare. quia ſuꝑ eo
non eſt actum. nec ſuꝑ eo lis conteſtata. ſ. vt lit. nō cō/
teſta. per totum. ⁊ de qua re. ⁊c̄. ff. de iudi. de qua re. be
cau. poſ. cū eccleſia. ⁊. c. ſequē. Dic ſm Ber. ꝙ nō ꝓnū/
ciabit ſuꝑ principali: ſed ſuper excep. rei. iudi. hoc mo/

do: quia data fuit petitio. petit talis rem talem a titio
quē dicit ad ſe ꝑtinere ⁊c̄. cui fuit excipiēdo reſponſuꝫ
ꝙ cum alia vice ſuper ipſa petitione iudicatū fuerit cō
tra ipſum: nō eſt vlterius audiendus cōtra ſententiam
a qua non fuit appellatū: iudex (de hoc in Spe. predi Ad.

Per exceptionē perempto/
riam nō fit litis conteſtatio
Jo. an. ca. II

SI ob
f lato ab actore libello:
g ex parte rei exceptio perem/
h ptoria proponatur: nequaq̄ȝ
per hoc litis conteſtatio in/

cta char. ⁊ ibi vi
deas opiniones
Hoff. que videt
melior. ſaluo ꝙ
ibi dixi. ſcilicet
vt iudex ꝓnūci/
et ſic: Te ad agē
dum non admit
to ⁊ nō admittē/
dum fore ꝓnun/
cio. Jo. an.) con
teſtata lite ſuper
illa exceptione (vide ꝙ no. de offi. dele. prudentiam. §.
vj. in glo. ij. Jo. an.) ita ꝓcedet. qr conſtitit ſuper eo ꝙ
capitulū petit ꝙ ei obſtat res iudicata a qua non fuit
appellatū: diffinitiue ꝓnuncio ipſum ſuper illa petitio
ne nō eſſe vlterius audiendū ſibi perpetuū ſilentiū im
ponendo. (ſi em̄ hoc fieri poteſt vbi actor ꝓbauit intē/ Ad.
tionem ⁊ reus ꝑemptoriā. fortius vbi ſolus reus ꝓba/
uit. Joh. an.) ad hoc de accu. veniens in fi. (fa. ꝙ no. Ad.
xi. q. j. chriſtianis. ⁊. ſ. de renū. ſuper hoc. in vlti. glo.
Johā. an.) vel poterit delegatꝰ dicere ꝓnūcio litteras
non valere. In his tribus caſibus ſm Ber. tutius vi/
det proponere has tales exceptiones lit. cōteſta. qr tūc
a principali debito abſoluet. a ¶ Litigator. reus
ſcilicet. b ¶ Impediat. ergo per talem exceptionem
nō fit lit. cōteſta. alias nō requireret an impediret vel
nō. ī. c. ꝓxi. c ¶ Dicat. exceptionē ꝑemptoriā oppo/
nendo vel nō ſequat abſurditas de dilatoria que venit
ante litem cōteſtatā. d ¶ Obtentū. No. ꝙ ꝑempto
ria inter dilatorias proponēda nō eſt. quia alius eſt ip
ſarum effectus altera differt altera perimit. In perem/
ptoria enim habet precedere actio: cui opponat ipſa ex
ceptio. ff. de excep. l. ij. Bern. Scias autē ꝙ omnis ex/
ceptio peremptoria que perimit litteras ⁊ gratiā op/
ponit: ⁊ ante litis cōteſtationē ⁊ poſt ſi litteras tm̄: an
te litis cōteſta. C. de excep. l. vlti. de hoc vide per Inno
cen. et Hoſti. ſ. de reſcrip. cōſtitutus. e ¶ Expoſi/
ta. videbat contrarium. quia eadem ratio ⁊c̄. ſ. de re/
ſcrip. ſuper litteris in fi. ſed non eſt verum: quia ſm id
iam omnis peremptoria exceptio veniret in vim dila/
torie: et ſi de replicatione dixiſſet: nihilominus litteras
habuiſſet vt ibidem recitari ſolet. (Item cum actor nō Ad.
teneatur in libello de exceptione rei facere mentionem.
vt no. Innocē. de libel. obla. c. vlti. multominus in re/
ſcripto. ꝙ p̄cedit libellū ſm Archi. et Jo. mo.)

SI oblato. ¶ Primo ponit deciſionē. Scdo cir/ Diuiſio
ca illam declarationē annectit. ibi: Immo. exce/
ptionem interſerēs. ibi: Niſi Do. Emanauit decre. hoc
ad declarationem eorū que no. Hoff. de elec. duduꝫ. ij.
ī. de do. ⁊ contu. ꝓut. ⁊ que ibi Hoſti. et Ab. de ap. cū
cauſam. ⁊ de excep. cū venerabilis. ⁊. ſ. c. ꝓxi. et Guil.
in Spe. de lit. ꝯteſta. §. nunc dicamus. ✝. ſed nunquid
per exceptionē. (Et de excep. §. viſo. ver. ſed nūq̄d. ⁊ re Ad.
probat ꝙ tenere videbat Accur. C. e. ti. l. vna. i vl. glo.
Jo. an.) f ¶ Libello. q̄ eſt de ſubſtātia iudiciarij or
dinis. iij. q. iij. offerat. ſ. de libel. obl. c. j. qd̄ dic vt ibi.
(et in Clemē. ſepe. de ver. ſig. in glo. dat ꝑ hoc. Jo. an.) Ad.
g ¶ Peremptoria. de dilatoria nō ſic dubitabat: qr
ꝑ eā nō rūdet ſic petitioni: ⁊ qr de ſua natura cōteſtati
onē p̄cedit: vt dixi. ſ. c. ꝓxi. h ¶ Proponat. ſimpli/
citer et ſolū in modum exceptionis: vt ī. dicam.

a ¶ Facta. Dicebant quidã cõtra: ⁊ videbat̃ opinio eorũ ꝓbari ꝑ decre. de dolo ⁊ cõtu. ꝑut. de ap. cum cauſam. vtrobiq; videt̃ cõteſtata lis ꝑ exceptionẽ ꝑ̃ſcripti onis. de excep. cũ venerabilis. per exceptionẽ ꝑmutati onis. ꝺ teſta. Raynucius. per exceptionẽ annalis ꝑ̃ſcri ptionis vſucapi onis ⁊c̃. Itez in ſtituta actione ⁊ oppoſita perem ptoria exceptio ne videtur eſſe iudicium. ff. de inter. actio. ſi fi lius. §. exceptio nibus. Sed con trariũ eſt verũ ⁊ hoc tenebãt oẽs ſupradicti docto res: qꝺ optime probat lex dicẽs qꝺ qui vult exce ptionẽ doli ma li opponere que competit ex trãſ actione ante litẽ cõteſta. facta ꝙ incidit in tranſ ac. ante litem cõ teſta. id facere debet. ff. de cõdi. inde. elegãter. §. penul. Item per litis cõteſta. ordinat̃ iudiciũ: ꝑ peremptoriã exceptionem deſtruit̃. ſed eadem res duos effectus cõ trarios non poteſt parere. xxvj. diſt. deinde. ꝰ. de bap. maiores. ff. de ſolu. qui hominẽ. ꝓbatur idem expreſſuʒ ꝰ. c. ꝓxi. ſi enim per ꝑemptoriã exceptionem non debet impediri vel retardari litis conteſta. ergo per eam nõ fit alias non ꝓceſſiſſet queſtio. Ad contraria reſponde tur hoc modo: aut reus directe reſpõdet libello: puta cum petunt̃ ab eo. x. ex cauſa mutui. dicit ſe non teneri. ⁊ petita fieri nõ debere: cum pactum de non petẽdo ꝑ petuo ſibi factum fuerit ⁊ tunc facta eſt litis cõteſta. ⁊

Additio ſic intelligunt̃ contraria. (⁊ ſic intelligat̃ ꝙ no. Accur. in auc̃. de exhi. ⁊ intro. §. ſancimus. ꝟ. ſuſcepto. in glo. ſcʒ coll. v. format eñi ibi queſtionẽ in eo qui excipit ne gatione premiſſa. licet in ſolutione videat̃ generalius loqui. Jo. an.) Aut ſimpliciter excipit de pacto ꝺ non petendo ꝑ̃ſcriptione vel alia peremptoria: ⁊ tunc non intelligat̃ facta vt hic. Idem ſi excipiendo ꝓponeret ſe non teneri reſpondere libello: ex eo quod factuʒ fuerat ſibi pactum de non petendo ⁊c̃. ad hoc de decl. duduʒ. ⁊ in iſto caſu ſolemus vocare exceptionẽ intentionis ex cluſionẽ. ſed quando opponit̃ poſt litis cõteſta. vocat̃ actionis excluſio. ff. de excep. l. ij. in prin. Et hic adde qꝺ dixi. ĩ. de regu. iur. exceptionem. b ¶ Impediũt. ꝰ. c. ꝓxi. c ¶ Oportebit. de neceſſitate iuris: quia ali as proceſſus habitus. (etiam de conſenſu partium fm

Ad. Archi. qui hic tractat id quo dixi. ꝰ. de offi. delega. de cauſis ſuper ſi. ij. glo. Johan. an.) poſt talem exceptio nem non valet. cum lis conteſtata non eſſet. ꝰ. vt lit. nõ conteſta. per totum. ſicut nec per poſitiones ⁊ reſpon ſiones fit lis conteſta. ꝰ. de elec. dudum. ꝰ. de litis con teſta. c. vno. Johan. an.

Diuiſio S J de calumnia. ¶ Diuidit̃ quia cõtinet tria dicta que patent in rubro. Secũda pars. ibi: Propter. Tertia. ibi: Quis. Do. Emanauit iſta decre. ad declarationem eorum que no. Bern. de iureiuran. ex litteris in vlti. glo. Innocen. et Hoſtien. ꝰ. eo. litteris. Abb. ꝰ. eo. c. j. Guil. in Specu. eo. ti. §. j. in prin. et ver. quartum. ⁊. §. ij. ver. quid ſi nõ. ⁊. §. reſtat. et Hoſtien. in ſum. eo. titu. §. quando. ver. vnũ tamẽ. d ¶ Calũnia. euitanda. ſic. xij. di. neruĩ. ibi vnuſquiſq; habeat ſuã ꝓpter fornicationẽ. ſcʒ eui tandã. e ¶ Veritate. ꝙ ſolũ olim in ſpũalibus pre ſtabat̃: vt ĩ fine videbis.

a telligit̃ eſſe facta. ¶ Immo ca non obſtante (niſi ſit de il lis exceptionibus que litis b conteſtationem impediunt) c fieri oportebit eandem. **De iuramento calũnie.** B oni facius. viij. **Tria dicit. Pri mo ꝙ non eſt de ſubſtantia ꝙ ſtatim poſt litem conteſta tam iuretur de calũnia. Se cũdo ꝙ nõ annullat̃ proceſ ſus: licet tacite omittatur ca lumnie iuramẽtũ. Tertio ꝑ̃ cipit ꝙ in ſpiritualib⁹ ſimul de calumnia ⁊ de veritate iu retur. Jo. an. ca. I**

d S J de calũnia ſeu e de veritate dicẽda: in primo litis ex ordio nõ iuret̃ (vt debet) poterit poſtmodũ in qualibet parte lit̃ iurari: cũ hmõi iuramenta preſtari ab initio de ſubſtãtia ordinis iu f diciarij nõ exiſtat. ¶ Pro g h i pter omiſſum q̃ʒ tacite in to ta cauſa calũnie iuramentũ: iudicialis ꝓceſſus al̃s fact⁹ k legitime non eſt nullus: nec l etiã annullãdus. ¶ Quis in cauſis ſpũalib⁹ (in q̃bus debet de veritate dicẽda iu

f ¶ Exiſtat. vi debat̃ cõtra. pri mo ex ordine ru brice. ꝰ. eo. ſecũ do ex ordine illi us littere. ꝰ. de elec. dudũ. ver. lite vero ⁊c̃. et erat expreſſum. C. e. l. ij. in prin. ꝰ. e. c. j. ⁊. c. cum cauſam. ad h̃ fa cit lex q̃ dicit qꝺ ꝓcurator ante li tẽ cõteſta. ꝑ̃ſtare debet cautionez de rato ⁊ tũc ſi ꝑ̃ſtita nõ fuerit poſtea nõ ꝑ̃ſta bit̃. ff. de ꝓcu. l. pompo. §. rati. ſed cõtrariũ eſt verũ: vt hic vides. ⁊ ſic ꝑ̃dictorũ docto rum cõprobat̃ opinio. Et de iuramento de veritate vi debat̃ caſus de iureiurã. ex litteris. (ſed quidã reſpon debãt ad illã ꝙ ibi extraordinarie petebat̃ illius iura menti ꝑ̃ſtatio. Jo. an.) ad hoc. ꝰ. de fi. inſtru. cũ Johã nes. ver. verũ. ⁊. ĩ. de teſti. ꝑ̃ſentium. ad h̃. ff. de dãno in fec. q̃ bona. §. penul. nec eñi ſemꝑ ordinẽ ſcripture ſer nam⁹. ff. de ſolu. l. nec ordo. ⁊. ꝰ. de reſcrip. cauſam q̃. (⁊ vide ꝙ dixi. e. ti. cũ dilecta ſuꝑ. iiij. glo. Jo. an.) ⁊ cũ in totũ tacite omittat̃: vt. ĩ. ꝓxi. rñſo. multofortius ad tempus. Ad cõtraria reſpõde verũ eſſe id fieri debere: vt dicit hec littera: ſed ſi nõ fiat: nõ ꝓpterea vitiat̃ q: aliis iuribus ſuſtinet̃ vt dixi. ⁊ facit qꝺ no. ꝰ. de ſpon. du. tua. in vlti. glo. (⁊. ĩ. de regu. iur. q̃ cõtra ius. Joh. an.) ꝑ̃dicta lex pomponi⁹. §. rati. in alio caſu loquit̃ et eſt illud: q: ꝑ cõteſtationẽ litis factus eſt ꝓcurator do minus litis. ꝰ. de ꝓcu. c. j. eo. li. g ¶ Propter. decla rat qꝺ no. ꝰ. de teſti. tuis. in vlti. glo. C. de iura. calum. l. ij. §. ſed quia. h ¶ Tacite. expreſſe vero remitti nõ poteſt. (vide ꝺ fo. cõpe. ſi diligenti. in glo. pe. Jo. an.) C. de iura. calũ. l. ij. §. ſed quia. nec valet cõſuetudo de ipſo nõ preſtando. de iuramẽ. calum. ceterum. i ¶ Tota cauſa. nedum in principio cauſe: vt. ꝰ. ꝓxi. reſponſo. k ¶ Legitime. puta libello dato lit. con teſta. ⁊ iudice ſentẽtiante in ſcriptis: ſedendo ⁊ ꝑ ſe re citando: qꝺ dic vt. ꝰ. de libel. ob. c. j. ĩ. de ſen. ⁊ re iudi. c. vlti. ⁊ nõ die feriato. ꝰ. de fer. c. vlti. Jo. an. l ¶ Annullãdus. approbata eſt ꝫ opi. Ja. bal. Joh. Cre. Pilei. ⁊ ſequaciũ q̃ h̃ dixerãt: q: tũc demũ exactũ ꝑ̃ſtari debebat. ff. ꝺ no. ope. nũ. ꝺ pupillo. §. q̃ opus. ff. de iureiurã. iuſiurandũ. §. qui ius. ad hoc. ff. de ꝓcura. filiuſfa. §. veterani. C. e. ti. ita demũ. ⁊ ad hoc. ꝰ. de ꝓ ba. quoniã cõtra. vbi de iuramento nil dixit. Et repro bata eſt opi. Azo. ⁊ Mar. quib; cõſentit Hoſti. ꝰ. eo. ceterũ. ⁊ in ꝑ̃dicta decre. tuis. dicẽtes ꝙ etiam ſi tacite omitteret̃ nõ valeat iudiciũ: id eſt ſententia. ij. q. vj. §. diffinitiua. C. de ſen. ⁊ inter. om. iudi. ꝓlatam. quã in tellige cũ fuit exactũ: ⁊ ꝓ eis faciebat ꝑ̃dicta decre. ce terũ. ⁊ ꝑ̃dictus. §. ſed q:. vbi videt̃ ꝙ ex diſſimulatiõe

Ad. (margin, beside "debãt ad illã")
Ad. (margin, beside "(⁊ vide ꝙ dixi")
Ad. (margin, beside "du. tua.")
Ad. (margin, beside "poteſt. (vide")